

Η πρόταση πάλης που προβάλλουμε για την Ενέργεια

Στις συνθήκες της καπιταλιστικής κρίσης, προβάλλεται η άποψη ότι το πρότυπο της «πράσινης ανάπτυξης» είναι το εργαλείο για την αντιμετώπισή της. Στην πραγματικότητα, η συγκεκριμένη πρόταση επιχειρεί να διαμορφώσει **διέξοδο ικανοποιητικής κερδοφορίας** για τα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια. Στοχεύει στο να διαμορφώσει κίνητρα επενδύσεων, κίνητρα εισαγωγής και αξιοποίησης νέων τεχνολογιών για να δώσει προσωρινή ώθηση στην καπιταλιστική ανάπτυξη. Προωθεί νέες επενδύσεις που αγκαλιάζουν αρκετούς τομείς της οικονομίας απ' την ενέργεια και τη μεταποίηση μέχρι τις μεταφορές και τη βιομηχανία κατασκευών και διασφαλίζουν ένα ικανοποιητικό ποσοστό κέρδους. Συνοδεύεται από την προσπάθεια **αύξησης του βαθμού εκμετάλλευσης** της εργατικής τάξης, επέκτασης των «μαύρων» εργασιακών σχέσεων ελαστικής - προσωρινής απασχόλησης, νέας αφαίρεσης ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Οδηγεί στην **αφαίμαξη του λαϊκού εισοδήματος** για να διασφαλισθεί η πρόσθετη κρατική χρηματοδότηση των πράσινων μονοπωλιακών ομίλων, μέσω πράσινων φόρων και νέων πράσινων τελών στο όνομα της προστασίας του περιβάλλοντος και της εξοικονόμησης ενέργειας.

Το πρόβλημα της Ενέργειας είναι σε τελευταία ανάλυση κοινωνικό και πολιτικό. Προϋποθέτει σύγκρουση και ρήξη με το καθεστώς ιδιοκτησίας στις πηγές και στις υποδομές παραγωγής και μεταφοράς της Ενέργειας. Απαιτεί ανατροπές στο χαρακτήρα της εξουσίας, ώστε να υπάρξει κεντρικός σχεδιασμός, με στόχο τη λαϊκή ευημερία. Μέσα σε αυτό το ιδιοκτησιακό και πολιτικό καθεστώς, όπου οι πρώτες ύλες, τα μέσα παραγωγής, τα δίκτυα μεταφοράς και διανομής του ενεργειακού τομέα θα αποτελούν **κρατική κοινωνική ιδιοκτησία, μπορεί να επιτευχθεί η συνδυασμένη ικανοποίηση των αναγκών του λαού**. Ο σχεδιασμός και η διαχείρισή τους θα ανήκει σε **έναν αποκλειστικά κρατικό, ενιαίο φορέα ενέργειας**, μηχανισμό της λαϊκής οικονομίας, ο οποίος θα υπηρετεί ένα σύνολο στόχων και κριτηρίων:

α) Τη διασφάλιση της υποδομής για την κάλυψη των αναγκών της κεντρικά σχεδιασμένης βιομηχανίας που στηρίζεται στην κοινωνικοποίηση των βασικών μέσων παραγωγής. Τη σχεδιασμένη ανάπτυξη συγκεκριμένων περιοχών και κλάδων με μοχλό τον ενεργειακό τομέα. Τη στήριξη της αγροτικής και βιοτεχνικής παραγωγής με στόχο τη συνεταιριστική συγκεντροποίησή τους.

β) Την εξασφάλιση επαρκούς και φτηνής λαϊκής κατανάλωσης, η οποία θα ανεβάζει συνολικά το επίπεδο ζωής, θα κατοχυρώνει στην πράξη το ενεργειακό προϊόν ως κοινωνικό αγαθό.

γ) Την ασφάλεια των εργαζομένων του κλάδου, αλλά και των οικιστικών ζωνών και γενικότερα την προστασία του περιβάλλοντος.

δ) Τη μείωση του βαθμού ενεργειακής εξάρτησης της χώρας. Παράλληλα την ανάπτυξη διακρατικής συνεργασίας σε αμοιβαία επωφέλη βάση, όταν και όπου προκύπτουν οι ανάλογες κοινωνικοπολιτικές προϋποθέσεις.

Τότε μόνο μπορεί να υλοποιηθεί ο **κεντρικός ενεργειακός σχεδιασμός** του κρατικού φορέα ενέργειας, δηλαδή ο σχεδιασμός, ο οποίος **προωθεί, προγραμματίζει και συνδυάζει αρμονικά** όλους τους στόχους που προαναφέραμε. Σε αυτές τις κοινωνικοοικονομικές και πολιτικές συνθήκες αποκτά ρόλο ουσιαστικό ο εργατικός και κοινωνικός έλεγχος.

Υπό αυτή την προϋπόθεση ο κρατικός φορέας ενέργειας, απαλλαγμένος από τους σιδερένιους νόμους του καπιταλιστικού κέρδους, θα μπορεί να προσδιορίσει σε κάθε περιοχή της χώρας πόσοι σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής χρειάζονται, πού θα λειτουργήσουν και με τι πηγές, ώστε να περιοριστούν τα προβλήματα για το περιβάλλον, τη δημόσια υγεία, την αγροτική παραγωγή, την τουριστική δραστηριότητα και να διασφαλιστούν τα δικαιώματα των εργαζομένων που θα εργαστούν σε αυτούς τους σταθμούς. Θα μπορεί να επεξεργάζεται την ενεργειακή πολιτική με άξονες:

1. Την αξιοποίηση εγχώριων πηγών, προσδιορίζοντας τις κατάλληλες χρήσεις - περιοχές - τεχνολογίες, τα μεγέθη, με βάση τα προαναφερθέντα κριτήρια. Την αξιοποίηση των λιγνιτικών κοιτασμάτων της Δυτικής Μακεδονίας και της Μεγαλόπολης με φιλικές προς το περιβάλλον μονάδες ηλεκτροπαραγωγής. Την αξιοποίηση κοιτασμάτων πετρελαίου, που δεν κρίθηκε κερδοφόρα η εξόρυξή τους από ιδιωτικούς καπιταλιστικούς ομίλους, ιδιαίτερα σήμερα σε συνθήκες ανόδου της τιμής του πετρελαίου και βελτίωσης των τεχνολογιών εξόρυξης.

2. Τη συστηματική έρευνα για εξεύρεση νέων πηγών (π.χ. πιθανά κοιτάσματα σε Ιόνιο - Αιγαίο κλπ.) και αξιοποίηση των τεχνολογιών με στόχο την **εξοικονόμηση ενέργειας**, την αύξηση του βαθμού ενεργειακής αυτοδυναμίας.

3. Τη διακρατική αμοιβαία επωφέλη συνεργασία σε τομείς, όπως:

- Η αξιοποίηση και ανάπτυξη δικτύων - αγωγών μεταφοράς ενεργειακού προϊόντος με προϋποθέσεις που συνδυάζουν το αμοιβαίο όφελος διαφορετικών κρατών από τις οικονομίες κλίμακας με τη διασφάλιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων στη διαχείριση των εγχώριου προϊόντος.
- Η μεταφορά τεχνολογίας και η ανάπτυξη εγχώριας ερευνητικής δραστηριότητας.
- Η καλύτερη διαχείριση του προβλήματος των εισαγωγών καυσίμων και γενικότερα των όρων διεξαγωγής του εξωτερικού εμπορίου.

Καλούμε σε μαζική αγωνιστική συσπείρωση ενάντια στην κυβερνητική πολιτική της **απελευθέρωσης και των ιδιωτικοποιήσεων** του ενεργειακού τομέα. Θεωρούμε ότι και σήμερα οι στόχοι μιας ενεργειακής πολιτικής συνιστώσας της λαϊκής οικονομίας μπορούν να αποτελέσουν αιτήματα μιας ευρύτερης λαϊκής συσπείρωσης και πάλης.

– Οι διεκδικητικοί στόχοι –

Για να ανοίξουμε το δρόμο των ριζικών ανατροπών στο επίπεδο της εξουσίας, προβάλλουμε τους παρακάτω διεκδικητικούς στόχους:

1) Άμεση αναβάθμιση της υποδομής, παραγωγής και μεταφοράς της ηλεκτρικής ενέργειας με ταυτόχρονη διασφάλιση της προστασίας της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος, της φθηνής λαϊκής κατανάλωσης και της μείωσης της ενεργειακής εξάρτησης της χώρας:

- Αντικατάσταση παλαιών μονάδων από **σύγχρονους λιγνιτικούς σταθμούς** με τεχνολογίες δέσμευσης του διοξειδίου του άνθρακα και με αυξημένο βαθμό απόδοσης. Διατήρηση του λιγνίτη στο **σημερινό ποσοστό** στο ενεργειακό ισοζύγιο της χώρας για την επόμενη εικοσαετία.
- Άμεση αντικατάσταση των ηλεκτροστατικών φίλτρων σε υπάρχουσες μονάδες και εγκατάσταση σύγχρονου συγκροτήματος αποθείωσης καυσαερίων.
- Αξιοποίηση του υδάτινου δυναμικού της χώρας με **κρατικά υδροηλεκτρικά έργα**, που συμβάλλουν ταυτόχρονα στην άρδευση αγροτικών εκτάσεων και στην παροχή αντιπλημμυρικής προστασίας. Ενίσχυση των ΑΠΕ στο ενεργειακό μείγμα ηλεκτροπαραγωγής της χώρας.
- Έργα μετατόπισης και υπογειοποίησης δικτύων μεταφοράς υπερυψηλής και υψηλής τάσης σε κατοικημένες περιοχές για την προστασία της δημόσιας υγείας.
- Σχεδιασμός χρήσεων γης και χωροθέτησης των νέων σταθμών ηλεκτροπαραγωγής σε μεγάλη απόσταση από περιοχές κατοικίας με γνώμονα τη διαφύλαξη της δημόσιας υγείας και ασφάλειας.
- Προσανατολισμός της αξιοποίησης του φυσικού αερίου κυρίως για οικιακή χρήση και όχι για ηλεκτροπαραγωγή.

2) Διασφάλιση της φθηνής λαϊκής κατανάλωσης και κατάργηση της έμμεσης φορολογίας στα καύσιμα που χρησιμοποιεί η λαϊκή οικογένεια.

3) Μέτρα ενίσχυσης της κατεύθυνσης για πλήρη σταθερή εργασία.

- Απορρόφηση του εποχιακού προσωπικού των πρώην ΔΕΚΟ (8μηνες και 2μηνες συμβάσεις) με σχέση μόνιμου προσωπικού.
- Κατάργηση των εργολαβιών της ΔΕΗ ΑΕ και άμεση πρόσληψη με προτεραιότητα - μοριοδότηση από τις πληττόμενες περιοχές.
- 35ωρο - 5ήμερο - 7ωρο.
- Σύνταξη στα 50 για τις γυναίκες και 55 για τους άνδρες στα Βαρέα και Ανθυγιεινά.

4) Μέτρα βελτίωσης και προστασίας της δημόσιας υγείας, του περιβάλλοντος.

- Σύντομη μετεγκατάσταση των οικισμών, που γειτνιάζουν με μεγάλες ενεργειακές υποδομές, σε σύγχρονους οικισμούς που καλύπτουν τις ανάγκες της λαϊκής οικογένειας, με επιβάρυνση των ενεργειακών ομίλων.
- Ανάπτυξη αποκλειστικά κρατικών υπηρεσιών περιβάλλοντος, ιατρικής της εργασίας, ασφάλειας της εργασίας, που με συστηματικό τρόπο: α) θα διερευνούν και θα συμβάλλουν στην αντιμετώπιση του επαγγελματικού κινδύνου, της ειδικής νοσηρότητας για τους εργαζόμενους στις περιοχές που λειτουργούν ενεργειακές υποδομές, β) θα

διερευνούν και αξιολογούν τις παραμέτρους περιβαλλοντικής ρύπανσης του εργασιακού και ευρύτερου περιβάλλοντος.

- Διαδικασία επίσημης κρατικής ενημέρωσης των μαζικών φορέων της περιοχής για τα ζητήματα της περιβαλλοντικής ρύπανσης και ελέγχου της αξιοπιστίας των μετρήσεων.